

İsyân

— gonulgozu · 09 Haziran 2014

İSYAN

Bir şiirken kağıtlarda hayatım
Şimdi boş sokaklarda
Ve... ben yine yalnızım.

Yüksek kaldırımlardan gelir yağmurun sesi,
Ürkekse yakışmaz vurgun yemiş rüzgarın namesi
Ve... kaybolup gider de yüreğimin nefesi
Duysalar da gelmez kimsenin yardım edesi.

Hayatımı kağıtlara yazmaksa marifet
Kokuşmuş çarığımın sahibiyim nihayet
Hiçbir şeyim yoksa da medet et,
Bu mu çaresizce boyun eğmek?

Şimşek düşmeli ayaklarımın ucuna
Ve ağlarsam, kan dolsun avucuma,
İsyansa; medet et
Affın yoksa da yüreğimi bağışla.

Dualarımı duymamışsa yaradan,
Kudretini kim anlar, kim inanır görmeden,
Ne ağlasan, ne sızlasan, ne yansan
Yok çaresi ölüm ile ayrılan.

Ve... çare aramakta tüm insanlar.
Bulamayan, anlamayan, şaşırın
Ve... sabırları bir bir taşıran
Ayrılık mı, ölüm mü, hangisi yalan?

(2000)